

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

PEDAGOGICKÁ FAKULTA

Katedra výtvarné výchovy

Bakalářská práce

Barbora Ilčíková

Aranžované zátiší

Boření mýtů

Olomouc 2012

vedoucí práce: Ing. Petr Zatloukal

Poděkování

Děkuji vedoucímu práce panu Ing. Petru Zatloukalovi a mé rodině za čas, který mně věnovali, a za to, že svými poznámkami doplnili tuto bakalářskou práci.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracovala samostatně s použitím uvedené literatury a internetových zdrojů.

V Olomouci dne 13. března 2012

Barbora Ilčíková

Obsah

1. Úvod.....	5
2. Fotografie.....	6
2.1. Obsah pojmu.....	6
3. Aranžovaná fotografie - co je třeba znát.....	8
3.1. Zátíší.....	8
3.2. Světlo.....	9
3.3. Kompozice.....	10
3.4. Kompozice a náboženství.....	11
4. Náboženství - křesťanství.....	12
4.1. Obecný výklad aneb podstata křesťanství.....	12
4.2. Ateismus, správná cesta?.....	13
4.3. Neslavná historie církve.....	14
5. Můj svět fotografie.....	16
5.1. Autorská výpověď.....	16
5.2. Inspirace - neživý svět.....	16
5.3. Inspirace - náboženské motivy.....	20
6. Vlastní práce.....	24
6.1. Geneze souboru Boření mýtů.....	24
7. Závěr.....	27
8. Resumé.....	28
Seznam použité literatury.....	29
Seznam obrázků.....	32
Obrazová příloha.....	33

Příloha

CD

1. Úvod

Cílem mé práce bylo vytvořit soubor fotografií se zaměřením na křesťanskou tematiku s důrazem na myšlenkovou základnu. Jde o vlastní interpretaci tohoto tématu pomocí aranžované fotografie.

Téma jsem si vybrala z důvodu nutnosti vyjádřit se ke zmíněné problematice nejen teoreticky, ale i na umělecké rovině. Důležité je podotknout, že nevyznám žádnou náboženskou víru. Některé fotografie aktualizují jistá náboženská témata, jiné pouze ilustrují mé názory a úvahy. Náboženstvím se zabývali umělci ve všech uměleckých epochách. I v současné době se najde mnoho umělců, kterým je toto téma sympatické.

V teoretické části práce se zabývám zátiším a faktory, na které je nutno brát ohled při samotné realizaci snímku, a představuji čtenářům osobnosti fotografie, které inspirovali mé tvoření.

Prací jsem chtěla poukázat na to, že i tak seriózní téma jako je křesťanství a bible se dá pojmout nově, interpretovat vlastním úhlem pohledu tak, jak by si to možná někteří ani nepřipustili.

2. Fotografie

2.1. Obsah pojmu

Fotografie byla zpočátku chápána jako nová malířská technika. Ale ne všichni se přikláněli k jedné variantě klasifikace. Jedni se jí snažili zařadit do oblasti malířství, druzí zdůrazňovali její nové neobvyklé vlastnosti.¹ A tak začala fotografie hledat samu sebe. Stala se nástrojem dokumentu, reportáže, sociologie i ideologie,² měla se stát nástrojem poznání. Mimo toto všechno směřovala i k uměleckému vyjádření a fotografové postupem času začali vstupovat do fotografie jako do čistě uměleckého média. A tak fotografie začala zobrazovat i fikci a to nejdůležitější - věci, které byly do té doby neviditelné, zejména pohyb, jeho fáze, které lidské oko nedokáže rozlišit.

Fotografie sama rozhodně uměním není, ale může být³ podle toho, k jakým účelům ji užijeme (například ke zpochybnění čistě umělecké fotografie přispělo také konceptuální umění, které ji použilo jako neumělecké médium, fotografie sloužila pouze k přenosu a propagaci informací).⁴

Fotografický obraz má základ ve vizuálním umění, ale nabývá také kvalit literárních. Je literaturou beze slov.⁵ Jakýmsi lyrickým vyjádřením našeho pojetí světa. Jak moc lyrické toto zachycení světa bude, záleží pouze na našem vnímání a hlavně záměru. Sdělení může přenášet racionální obsah nebo emoce, většinou však oboje.⁶

Neméně důležitá je ve fotografii transparentnost obrazové roviny. Aby plocha mohla nést zobrazení musí být "průhledná", naše oko musí mít možnost prohlédnout do hloubky zobrazovaného skrz papír fotografie. I když se nám jeho povrch může připomínat odlesky nebo nějakými ohyby, nevnímáme ho, je pro nás průhledný, transparentní.⁷ Fotografie se tak stává průhledem do skutečného prostoru. Zobrazení reality je považováno za samotnou realitu.⁸ Toto je důležité pro pochopení obsahu fotografie a případné ztotožnění se s ním.

¹ Jaroslav Anděl. Proměny názoru na fotografii, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010, s. 193-194.

² Michael Třeštík. *Umění vnímat umění*, Praha 2011.

³ viz Třeštík (pozn. 2), s. 83-84.

⁴ Štěpán Grygar, *Konceptuální umění a fotografie*, Praha 2004, s. 111.

⁵ Bořek Sousedík, Fotografie versus divák - problém vnímání fotografického obrazu, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010, s. 285.

⁶ Miroslav Vojtěchovský, Vývoj československé teorie fotografie 20. století, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

⁷ viz Třeštík (pozn. 2).

⁸ viz Anděl (pozn. 1), s. 196.

Vyfotografované obrazy mohou být prostým znázorněním něčeho nebo znázorněním s estetickou funkcí, ale mohou mít také navíc roli symbolickou. Fotografie jakéhokoli objektu nejen vypadá jako objekt, ale také ho i fyzicky zastupuje. Málo co se může podobat skutečnosti tak jako fotografie. Se symbolickým zprostředkováním se setkáváme zejména v prostředí náboženském - svaté obrázky, ikony.⁹

V tradičním pojetí fotografie znamená "toto bylo". Jenže s příchodem digitální fotografie a počítačových programů přišla také manipulace, která způsobila, že záruka autenticity je nenávratně pryč. Je to sice ještě fotografie, ale nic na ní už není jisté.

Pojem fotografie se dá brát i jinak - fotografie jsou pouze papíry, na nichž je něco zobrazeno. Takže bychom ji mohli chápat (a mnozí ji tak chápou) jako iluzivní zobrazení. Jenže tento pojem není zase tak přesný, protože slovo iluze v pravém slova smyslu znamená nesprávnou, falešnou představu, zkreslený vjem nebo klam.¹⁰ A co je fotografie? Nebo kterou ze zmíněných formulací si máme vybrat pro pochopení pojmu fotografie? Lze vůbec tento pojem jednoznačně uchopit? Zřejmě ne, pro každého je fotografie médiem s významem, který si do něj každý sám vloží a posléze interpretuje.

⁹ viz Třeštík (pozn. 2), s. 20.

¹⁰ viz Třeštík (pozn. 2).

3. Aranžovaná fotografie - co je třeba znát

3.1. Zátíší

Zátíší tradičně vzniklo v malířství. První, kdo si povšiml možnosti zaznamenat své okolí jako samostatné téma, byl v 16. století Caravaggio. Bylo to poprvé, kdy malba ztratila svůj náboženský či dvorský charakter a teprve až po renesanci se tyto motivy začaly objevovat jako hlavní téma obrazu i u jiných autorů.¹¹

Malířské zátíší vneslo do toho fotografického spoustu složitých symbolických významů a znaků, díky kterým se můžeme dívat na fotografické zátíší ve zcela novém způsobu vidění a souvislostech a interpretovat ho podle daných znaků-indexů přesně podle zažitých tradic zátíší malířského.¹²

Existují dva typy zátíší - nalezené a aranžované. V této práci se budu věnovat zátíší aranžovanému. Obecně aranžovaná fotografie se od ostatních typů odlišuje tím, že fotograf zasahuje do zobrazované skutečnosti, a to v různé míře. Za aranžovanou fotografii se dá považovat fotografie člověka, který ví, že je fotografován nebo věcí sestavených autorem. Vedle zátíší je v této oblasti fotografie také typický portrét a akt. Výhodou tohoto typu fotografování je, že autor podrobuje skutečnost pouze svému subjektivnímu záměru. Některé realie ale autor svému záměru nepodřídí, v té chvíli má možnost použít dodatečné aranžmá, to znamená fotomontáž.¹³ V současné době je tato postprodukce velmi oblíbená. Jak jsem se již zmínila výše, jde o manipulaci, která navždy zhatila autenticitu fotografie. V případě mé práce jsem tuto "vymoženost" dopředu zamítla a veškeré mé fotografie jsou tudíž opravdové, jisté.

¹¹ José M. Parramón, *Jak malovat zátíší*, Praha 2001, s. 15.

¹² Jiří Švestka, Fotografie a problematika uměleckého výrazu, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010, s. 231.

¹³ Antonín Dufek, Současná československá fotografie ze sbírek Moravské galerie v Brně, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010, s. 180.

3.2. Světlo

Světlo dělá kompozici.¹⁴ Dodává zobrazovaným předmětům obrysy i barvy, stín zase určuje tvar a dává vyniknout objemu.¹⁵ Světlo má ve fotografii tři funkce, a to technickou, věcnou a výtvarnou.¹⁶ Světlo můžeme mít přírodní nebo umělé. Denní světlo je měkčí, nevytváří odlesky a všeobecně představuje lepší kvalitu. Naopak jednou z největších výhod umělého světla je, že se s jeho pomocí dají vytvářet různé efekty.¹⁷ To lze samozřejmě i se světlem přírodním, které nás kolikrát překvapí svou kreativitou a my vlastně jen přijdeme k hotovému. Tento poznatek zde budu demonstrovat na Josefu Sudkovi, který se zabýval nalezeným zátiším a vnášel do něj neuvěřitelnou poetiku. Dočetla jsem se, že měl rád iluzivní světlo, ve kterém se reálné objekty proměňují podle fotografovy nálady a mohou nabývat podob až neskutečných příznaků. Jako by světlo bylo hlavním cílem a obsahem symboliky sdělení.¹⁸ Probleskuje, září, chvěje se, vdechuje duši předmětům a naplňuje prostor obrazů.

Ale pojďme zpět k teorii. Podle kvality rozdělujeme světlo do kategorií rozptýlené nebo přímé. Denní světlo, které dopadá na fotografovaný model, poskytuje ve většině případů rozptýlené osvětlení. Dalším důležitým činitelem je směr světla. Zajímavé atmosféry můžeme dosáhnout také použitím světel o různé teplotě, jež využíváme v dnešní době nejčastěji v oblasti digitální fotografie.

Digitální tvorba obrazu začíná převládat a naše možnosti se stále rozšiřují, jedna z konstant obrazu, které zůstávají stejné ve srovnání s analogovým fotoaparátem, je právě světlo. Citlivé materiály, nyní senzory, jsou stále dokonalejší a fotografování při svíčke už není nemožné.¹⁹ Rozlišení běžně vyráběných snímačů pořád roste. Nyní mají rozlišení až 15 milionů pixelů.²⁰ Jenže ještě je tu pojem dynamický rozsah, kdy má navrch spíš analogový fotoaparát (ve srovnání s lidským okem je rozsah pořád velmi malý),²¹ ale i přesto se digitální fotografie vyrovnává kvalitě té analogové a my můžeme dosahovat maximálních kvalit obrazů.

¹⁴ Miroslav Myška, *Světlo a osvětlení v digitální fotografii*, Brno 2008. s. 130.

¹⁵ viz Parramón (pozn. 11), s. 54.

¹⁶ viz Myška (pozn. 14).

¹⁷ viz Parramón (pozn. 11), s. 70.

¹⁸ Daniela Mrázková, *Cesty československé fotografie: Vyprávění o historii čs. fotografie prostřednictvím životních a tvůrčích osudů vybraných osobností a mezních vývojových okamžiků*, Praha 1989.

¹⁹ viz Myška (pozn. 14), s. 9.

²⁰ Vladan Krumpal, *Úvod do oboru fotografie*, 2010, [online], s. 12.

²¹ Roman Pihan, *Dynamický rozsah (kontrast) scény*, FotoRoman, http://fotoroman.cz/techniques2/exposure_contrast.htm, vyhledáno 26. 3. 2012.

3.3. Kompozice

Termín kompozice začal používat Leon Battista Alberti, poprvé ho publikoval v roce 1435 ve své knize *O malířství*. Popisuje v ní využití matematiky a geometrie při uspořádání částí obrazu do srozumitelného a harmonického celku, který je důkazem jasnosti božího díla.²² Kompozici lze aplikovat na plošná umění, to je malířství, kresbu, grafiku.

Záměrem snad každého aspoň trochu erudovaného umělce je nalezení nebo vytvoření takové kompozice, která působí neotřele a zajímavě. Nalezení té správné rovnováhy a proporcí, rozvržení a sestavení částí v celek. Ale jak toho dosáhnout? Kompozice se definuje jako umění uvést do souladu model, pozadí, osvětlení a barvu a vždy v ní dominuje nějaký konkrétní tvar. Všechny prvky kompozice jsou vymezeny formátem obrazu.

Kompozice je schopna najít a vystihnout jednotu v rozmanitosti.²³ Kompozice je tedy jev velmi subjektivní, je to autorův názor na výše zmíněné komponenty kompozice, je základnou tvůrčího procesu. Kompozici může autor pojímat tradičně i velmi netradičně, až novátorsky (pokud se o novátorství dá ještě vůbec mluvit).

Je nezbytné vědět, že kompozice je historicky podmíněna, že podléhá vývoji jak svému, tak společenskému. Vždy vyjadřovala a vyjadřuje světový názor, například užití hierarchické perspektivy ve starověkém Egyptě nebo různé postupy v rámci jednotlivých epoch. Konkrétně konstruktivní v renesanci a klasicismu, spontánně výrazové v baroku a expresionismu nebo empirické v realismu a impresionismu.

Kompozice má několik tradičních přístupů a zásad. Nejprve se musíme rozhodnout, jestli formát umístíme na výšku nebo na šířku. Formát na výšku působí dynamicky a důstojně. Z toho vyplývá, že i vertikála je dynamický prvek vyjadřující vzrůst nebo pád. Formát na šířku působí naopak klidně. Takže i horizontála působí klidně, harmonicky, vyjadřuje pohyb vpravo nebo vlevo. A ještě diagonála, ta nám pomůže znázornit pohyb či neklid. Nyní je na řadě promyslet rozmístění prvků nebo této volbě můžeme nechat volný průběh. Účinnost působení prvků v ploše závisí na jejich umístění. Nejúčinněji působí prvky umístěné v pravé horní části plochy, nejméně účinné jsou vlevo dole. Prvky umístěné dole působí jako „těžší“, prvky v horní části vyjadřují „lehkost“.²⁴

Kompozice fotografie má jisté specifické rysy, jde především o výřez. Mezi viděním fotografického přístroje a pohledem očí je několik rozdílů. Lidské oko si vždy vybere, co se

²² Sarah Kentová, *Umění zblízka - kompozice*, Bratislava 1996.

²³ viz Parramón (pozn. 11), s. 65.

²⁴ Tomáš Chorý, *Vybrané kapitoly z typografie*, in: *Škola muzejní pedagogiky*, Olomouc 2007, [online].

mu na scéně líbí nejvíc, co je pro něj nejzajímavější. Fotografická skutečnost je vždy "vyseknuta" z celku, autor si ze scény vybere to, co chce nebo nechce mít na své fotografii, výřezu. Fotograf může této vlastnosti využít k nevšedním, v extrémních případech až hádankovitým kompozicím. Fotografie tak svými rozměry a jejich vzájemným poměrem vytváří nové vztahy pro jednotlivé předměty.²⁵ Typický je také postup, pro nějž se někdy používá názvu "dekompozice" - centrum obrazu pak bývá prázdné nebo poloprázdné a jeho okraje odřezávají části motivů, mezi nimiž vznikají zajímavé vztahy.

3.4. Kompozice a náboženství

V této podkapitole se přeneseme na chvíli opět do historie, nyní do renesanční Itálie 16. století, kde bylo téma náboženství a kompozice na denním programu. Malíři s oblibou oslavovali řád a harmonii, které, jak věřili, ovládali vesmír. Řád a harmonie tedy byly na prvním místě, protože Boží dílo přece musí být smysluplné a krásné. Nástrojem k této dokonalosti jim byla matematika, která dokazovala, že v logickém systému, stvořeném boží inteligencí, má vše své místo. Umělci 17. století se snažili zapůsobit na publikum kompozicemi tak dramatickými, že diváci byli vtahováni do prostoru i děje díla.

Nejen v náboženství, ale například i v pověstech se setkáváme s "magickými čísly". V náboženství, v tomto případě v křesťanství, mají tato čísla ještě hlubší podtext. Ty nejvýznamnější jsou čísla: tři - sv. Trojice, pět - Kristovy rány, sedm - dny stvoření.²⁶ Nejvýznamnějším tvarem či symbolem křesťanství je rovnostranný trojúhelník, který je také jedním z nejstabilnějších tvarů. Představuje trojici otce, syna a ducha svatého.

²⁵ viz Dufek (pozn. 13).

²⁶ viz Kentová (pozn. 22), s. 20.

4. Náboženství - křesťanství

4.1. Obecný výklad aneb podstata křesťanství

"Podíváte-li se na otázku přísně vědecky, zjistíte, že neexistuje žádný hmatatelný důkaz boží existence, ovšem zároveň musíte objektivně konstatovat, že také neexistuje žádný důkaz její neexistence." Albert Einstein²⁷

V této kapitole se budu zabývat především křesťanstvím, které se stalo centrem mého zájmu, jenže ne ve smyslu zcela kladném. Došla jsem po mnoha úvahách a po přečtení Bible k závěru, že s fakty, o kterých budu psát, se prostě nemůžu ztotožnit, důvodem je můj racionální přístup k životu. Na druhou stranu uznávám jedny ze základních myšlenkových pilířů, které, jak předpokládám, jsou společné většině obyvatelstva na Zemi. Nenechat se ovládat touhou po penězích a prestiži, snahou o dosažení moci, pohlavním pudem. Nesnažit se ovládat bližního svého, máme se mu snažit sloužit. Máme být solidární se slabými, malými, chudými. Máme být dobří a odpouštět. Také nemůžu nesouhlasit s těmito vybranými příkázáními - nezabíjet, nelhat, nekrást, nesmilnit, uctívat otce i matku.²⁸ A sama také používám myšlenky Ježíše Krista - Co chceš, aby lidé činili tobě, to čin i ty jim.

Ale napřed obecně - teologický výklad náboženství je založený na víře v boha, to je na víře v jeho existenci nebo na víře v božský, nadpřirozený nebo posvátný princip. Tuto teorii lze aplikovat na veškerá náboženství. Když se v naší kultuře bavíme o náboženství, máme automaticky nejčastěji na mysli křesťanství. Je tomu tak proto, že náboženství bylo až do 16. století nedílnou součástí každodenního života všech vrstev společnosti, bylo jakousi samozřejmostí, až nezbytností v životě člověka. Potom začaly být náboženské jistoty zpochybňovány a postupem času převládla světská moc nad tou církevní.²⁹ V současné době počet lidí, kteří se hlásí ke křesťanství stále klesá.³⁰

Křesťanství je založeno na vnitřním uvědomění synovství Božího a sjednocení se s bohem-otcem a bohem-stvořitelem, jejich přijetím, uctíváním a uznání pravdivosti lidských či prorockých sdělení o Bohu,³¹ jak jsem se dočetla. Věřit znamená být o něčem skálopevně

²⁷ Josef Wolf, *Člověk ve světě náboženství*, Praha 1992, s. 11.

²⁸ Hans Küng, *Po stopách světových náboženství*, Brno 2006, s. 124-125.

²⁹ viz Wolf (pozn. 27), s. 23.

³⁰ Radka Kvačková, *Náboženství skomírá, teologie nikoliv*, Lidovky, http://www.lidovky.cz/nabozenstvi-skomira-teologie-nikoliv-dxo-/ln_veda.asp?c=A111220_082822_ln_veda_kim, vyhledáno 9. 3. 2012.

³¹ viz Wolf (pozn. 27), s. 27.

přesvědčen, zaujmout určitý pevný životní postoj ke světu a k sobě - křesťanství dodává - na základě víry v Boha. Tím se zároveň liší běžná víra v cokoliv od víry v Boha.³² Podstatou křesťanství je Ježíš Kristus. Ten je také základní inspirací křesťanství. Ve všech dobách byl kritériem toho, co je křesťanství a co už ne. A ten, kdo se snaží podle Ježíše Krista řídit, je potom křesťan.³³ A kdo je křesťan, musí vědět v co věří a proč věří.³⁴ Myslím si, že spousta lidí, byť se považují za křesťany, tuto víru vyznávají z tradice svých předků a kolikrát o ní neznají dostatek podrobností. Možná ani raději nechtějí přemýšlet o jistých podrobnostech, aby nezklamali své nejbližší tím, že by víru opustili.

4.2. Ateismus, správná cesta?

Plynule navážu na předešlou kapitolu tím, že se přesunu na opačný pól názorů na náboženskou problematiku, na kterém stojí věda a vědecké poznání, s jimiž názory se také nemohu úplně identifikovat, ale mému myšlení jsou velmi blízké.

Čistě vědecké myšlení je založeno na racionalismu, na rozumovém principu myšlení a jednání a zpravidla vylučuje jakékoliv iracionální myšlení, úvahy a představy. Jakýmsi protikladem náboženství či naukou protináboženskou je ateismus - z řeckého slova *atheos*, což znamená "bez boha", učení a světový názor, který je v přímém protikladu proti jakémukoliv náboženství a je založen na negaci. Je to učení odmítající náboženství se všemi jeho atributy církevními, liturgickými atd. Ateismus má v současné době dvě různé podoby. Je za něj považována jak negace náboženství (bezvěrectví), to je pasivní odmítání jakéhokoliv náboženství, tak i aktivní vyznávání ateistických idejí a učení o čistě materialistické podstatě světa a člověka, tzn. vědecký světový názor a jeho různé interpretace, od militantních protináboženských a politických hnutí až po bizarní sekty a tajná společenství.³⁵ V České republice je snad nejnižší zbožnost v Evropě, je to i důsledek pobělohorské "barokní religiozity".³⁶ Autor tohoto textu také tvrdí, že bez náboženství může být pozemský život jednodušší, ale také omezenější, který vaši smrtí zároveň definitivně skončí.³⁷ Ano, s tím, že život smrtí končí, počítám, protože nevěřím na nebeské království - není peklo, pozemský

³² viz Wolf (pozn. 27), s. 15.

³³ viz Küng (pozn. 28), s. 223.

³⁴ Dinesh D'Souza, *Křesťanství a ateismus úplně jinak*, Praha 2009, s. 3.

³⁵ viz Wolf (pozn. 27), s. 9, 21-22, 35.

³⁶ Miroslav Jodl, *Proměny křesťanství*, Praha 2005, s. 40.

³⁷ viz Wolf (pozn. 27), s. 11.

život na zemi a nebe, ale jádro země, její plášť, povrch zemský, troposféra, stratosféra, mezosféra a další. Myslím si, že ten, kdo se chce plně odevzdat víře v Boha, nemůže peklo a nebe brát pouze jako abstraktní pojmy, ale že si je ztotožní s představou toho, co je pod zemí, po které chodíme. Autor také píše: "Náboženská víra naproti tomu umožňuje věřit v život duchovní, případně posmrtný a žít na tomto světě plným životem materiálním i duchovním a uvědomovat si svoji existenci ve společenství všech lidí v minulosti, přítomnosti a budoucnosti, spojených s ideou společného boha a víry, naděje a lásky."³⁸ Mám to chápat tak, že když nebudu věřit v Boha, nebudu moct žít plným životem materiálním i duchovním a uvědomovat si svoji existenci? Odpověď na tuto otázku nechám otevřenou a nezodpovězenou. Na druhou stranu se můžu tímto vším inspirovat a třeba si říct, jak by se mně líbilo sdílet s lidmi svou naději a přátelství, ale nemůžu se k nim přece přidat, když můj postoj k životu, smrti a dogmatům je jiný, kolikrát zcela opačný.

4.3. Neslavná historie církve

Můj odmítavý postoj ke křesťanství vyplývá z velké části z jeho historie. Nelze mít v povědomí historii církve a zároveň se jí svěřit a ctít ji. Už v dávných dobách se církev (a vůbec celé náboženství) odchýlila od prapůvodních myšlenek, když se stala institucí. Tou se ustanovovala asi od 2. do 4. století našeho letopočtu. Pojem církev se odvozuje od slova ekklésie, to je vykládáno jako osobní společenství Kristových učedníků, kterých se jeho evangelium osobně dotklo. Ti sice tvořili své řády a instituce, ale jejich společenství nebylo řádem, ani institucí. V životě ekklésie bylo vše spontánní, bezprostřední, člověk měl svou svobodu. Jakmile se z ekklésie stala "církev" - instituce, nadosobní a neosobní struktura, nastoupilo místo božího slova učení, dogma. Místo vzájemné služby nastoupil úřad. Svou "apoštolskou sukcesi", která odporuje duchu Nového zákona, si římskokatolická církev vyvodila z pověření, kterého se Petrovi dostalo od Ježíše Krista.³⁹ A když se církev za vlády Konstantina zapojila do boje o moc a majetek, mnoho lidí se těmito myšlenkám vzbouřilo a nehodlalo je přijmout. Problematika moci a majetku provázela církev po celá staletí a vzájemně se při pronásledování nepohodlných tyto dvě konstanty vzájemně doplňovali. A už si zase ti, kteří se nazývali poplatnými křesťanství, odporovali s Novým zákonem. Zde je jeden příklad. *"Amen, Amen, říkám vám, že bohatý těžko vejde do království nebeského.*

³⁸ viz Wolf (pozn. 27), s. 11.

³⁹ Pavel Filipi, *Církev a církve. Kapitoly z ekumenické eklesiologie*, Brno 2000.

Znovu vám říkám, že snáze projde velbloud uchem jehly, než bohatý do Božího království."
Mt. 19: 24.⁴⁰

Římská církev se ve své touze po moci a bohatství uchylovala k likvidaci všeho, co jí na této cestě překáželo. Války byly vedeny už v době, kdy se církev institucionalizovala. Ve jménu Ježíše Krista byli pronásledováni jinověrci, a to v první řadě židé, kteří byli také zabíjeni. Zároveň byly ničeny nevyčíslitelné kulturní hodnoty - knihy a umělecké památky. Víra se stala především ortodoxií, tedy přesvědčováním o správnosti hlásaného učení církve.⁴¹ Toto přesvědčování vyústilo v inkvizici, jejíž základy byly položeny na začátku 13. století, kterou ospravedlňovali tím, že tvrdili, že první inkvizitor byl Bůh, když vyháněl Adama a Evu z ráje. Pronásledování (především židů) panovníkům vynášelo nemalé peníze a majetek. I Tomáš Aquinský prohlásil, že židé jsou otroci panovnického domu a jejich majetek je tedy panovníkovi k dispozici. Doporučoval také židy viditelně označovat na šatech. Nemůžu nezmínit upalování "čarodějnic", které začalo ve velké míře v 15. století a trvalo až do konce století 18. Dalším neopomenutelným faktem honby za majetkem je prodávání odpustků, které bylo velmi oblíbené ve 13. a 14. století. Odpuštění všech hříchů bylo také možné účastí v křížáckých výpravách, které byly opravdu v rozporu s křesťanskou morálkou.⁴²

⁴⁰ viz Jodl (pozn. 36), s. 17.

⁴¹ viz Filipi (pozn. 39).

⁴² viz Jodl (pozn. 36).

5. Můj svět fotografie

5.1. Autorská výpověď

Fotografii beru jako svou realizaci ve sféře umění a největším inspirátorem jsou pro mě světelné hry, náladové scény nebo zajímavé barevné kombinace. Do těchto abstraktních motivů se potom snažím zařadit myšlenku, představu tak trochu neskutečného světa.

Takto také začínám svou práci - myšlenkou, náhodou a spontánností. Nejradši pracuju sama, z toho vyplývá práce s neživými předměty, výsledkem je pak aranžované zátiší. Fotografie je hotová, když je pro mě zajímavá i po mnoha shlédnutích, když se na ní dá pořád něco objevovat a nechat se unášet její náladou, když je takzvaně nesmrtelná.

Fotografování je pro mě relaxace, meditace a hlavně seberealizace.

Na fotografování je pro mě přitažlivá možnost zachycení toho, co si člověk neumí podržet v mysli a vrátet se k tomu. Fotografie by se dala nazvat jako efektivní zachycení viděné skutečnosti, protože má výhodu výřezu, kdy nás dál neobtěžuje periferní vidění a lze se soustředit pouze na to selektované.

Toto médium je pro mě zajímavé také proto, že jde, podle mého názoru, o "rychlé" médium. Výsledek máte před sebou ihned. Další výhodou digitální fotografie je možnost její a následně i autorovy jednoduché propagace například na internetu.

5.2. Inspirace - neživý svět

Hned na úvod musím poznamenat, že nejde přímo o inspiraci, ale o vstřebávání a selekci fotografií, na které člověk při svém bádání a zájmu o obor narazí. Někdy člověka ovlivní celá tvorba konkrétního autora, stane se pro něj vzorem, někdy ho zaujme svou náladou třeba jen jedna fotografie. Vnímání cizích fotografií nás vždy posune o kus dál, proto bychom se jim měli věnovat. Do středu mého zájmu se dostávají většinou náladové, hravé a kompozičně zajímavé fotografie. Některými se můžeme zabývat podrobněji: například Cromerův amatér (neidentifikovaný daguerrotypista pojmenovaný podle sběratele Gabriela Cromera) zvětčil v roce 1850 Zátiší s vázou s květinami⁴³ [1]. Jednoduchost a na pozadí

⁴³ *Dějiny fotografie. Od roku 1839 do současnosti*, Praha 2010, s. 51-52.

rozpité skvrny posouvají tuto fotografii do sfér modernismu. Klidně bychom mohli tuto fotografii zařadit třeba do tvorby současného Jana Saudka.

*Obr. 1 Cromerův amatér,
Zátiší s vazou a květinami,
kolem 1850, daguerrotypie,
The George Eastman House Collection
(Dějiny fotografie, 2010)*

Další pro mě zajímavé zátiší vytvořil před rokem 1879 Francouz Louis Ducos Du Hauron. Jde o Zátiší s kohoutem [2]. Je to třibarevný karbonový diapozitiv hnědého vycpaného kohouta s modrými ocasními pery a jahodově červeným hřebínkem vedle citronově žlutého papouška v umělé krajině. Scéna působí tak trochu neskutečně, ptáci stojí jeden proti druhému, jako by se bavili.⁴⁴

*obr. 2 Louis Ducos Du Hauron, Zátiší s kohoutem, asi 1869-1879, třibarevný
karbonový diapozitiv, The George Eastman House Collection (Dějiny fotografie, 2010)*

⁴⁴ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 302-303.

Podobně neskutečně až snově, tak, že člověk napřed ani neví, co si má pod vyfotografovaným výjevem představit, působí fotografie Američana Francise Bruguiera, který kolem roku 1925 začal experimentovat s abstrakcemi z vystříhaného papíru, které pak fotografoval. *Abstract Study #7* [3] se realizuje ve hře světla a pohybu, skutečným aktérem obrazu je samo světlo, které definuje nové prostorové vztahy.⁴⁵

obr. 3 Francis Bruguiera, Abstract Study #7, kolem 1930, kopie na stříbrné želatině, The George Eastman House Collection (Dějiny fotografie, 2010)

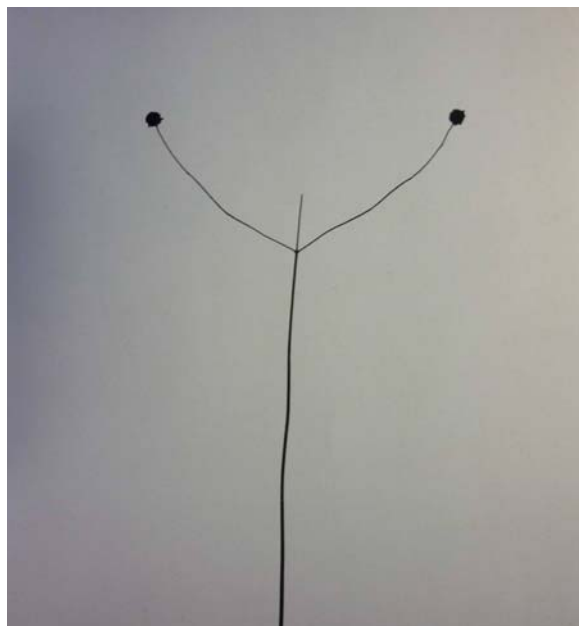
Další fotografie, kterou zde zmíním, má v sobě decentní poetiku a platí zde rčení, že v jednoduchosti je krása. Jde o fotografii anglické botaničky Anny Atkinsové, která tvořila v polovině 19. století a využívala média fotografie k pořizování vyobrazení botanických preparátů pro vědeckou příručku [4]. Zajistila tak fotografii místo média vhodného pro přesné vědecké ilustrace.⁴⁶

⁴⁵ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 506.

⁴⁶ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 274.

obr. 4 Anna Atkinsová, *Carix*, kolem 1850, kyanotypie, *The George Eastman House Collection* (Dějiny fotografie, 2010)

obr. 5 Harry Callahan, *Detroit*, kolem 1947, kopie na stříbrné želatině, *The George Eastman House Collection* (Dějiny fotografie, 2010)

obr. 6 Ivan Pinkava, *Bez názvu*, 2008 (Pinkava, 2009)

Podobný motiv můžeme vidět i na fotografii Američana Harryho Callahana *Detroit* [5] z roku 1947, která zachycuje tenoučku větvičku na pozadí čistě bílého sněhu, tato fotografie dosáhla vrcholu minimalismu.⁴⁷ Z fotografií českých autorů jsou pro mě zajímaví například Ivan Pinkava. Jeho téměř až minimalistické zachycení přikrývky působí naprostým klidem a lyričností [6].

⁴⁷ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 648.

Svou tvorbou na mě také zapůsobil americký fotograf David LaChapelle, jehož práci lze zařadit do oblasti módy, reklamy, portrétní a výtvarné fotografie. Jeho práce *Po potopě* z roku 2007 [7], [8] jsou nevhodnější pro svou pomíjivost a absurdnost.

obr. 7 David LaChapelle, *Po potopě* - socha, 2007 (LaChapelle, 2012)

obr. 8 David LaChapelle, *Po potopě* - muzeum, 2007 (LaChapelle, 2012)

5.3. Inspirace - náboženské motivy

Zobrazováním křesťanské tematiky se věnovali umělci od pradávna. Ve fotografii je to například Američan Gabriel Harrison, který vytvořil v roce 1850 daguerrotypii nesoucí název *Dětský spasitel nesoucí kříž* [9]. Harrison zde zobrazuje život Ježíše, plátno naznačuje zavinutí malého Ježíška v jesličkách a kříž symbolizuje jeho utrpení a smrt.⁴⁸

⁴⁸ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 70.

obr. 9 Gabriel Harrison, *Dětský spasitel nesoucí kříž*, 1850, *daguerrotypie*,
The George Eastman House Collection
(*Dějiny fotografie*, 2010)

obr. 10 Frederick Holland Day, *Sedm posledních slov*, 1898, *platinotisk*, *The George Eastman House Collection*
(*Dějiny fotografie*, 2010)

Biblí se také inspiroval další americký fotograf, konkrétně Frederick Holland Day, jehož nejambicióznější a nejkontroverznější prací bylo *Sedm posledních slov* z roku 1898 [10], kde se objevuje sám jako Ježíš Kristus na kříži. Obrázky jsou soustředěné jen na trpící tvář, orámovanou trnovou korunou. Jsou doprovázeny některými posledními Kristovými slovy, jimiž mluvil k Bohu Otci o svém nadcházejícím osudu.⁴⁹ Křesťanské motivy můžeme najít i v práci Ivana Pinkavy. Například jeho práce *Ecco la Luce!* [11], *Kain a Abel* [12] nebo *Pieta* [13] aktualizují tyto biblické či křesťanské motivy moderním způsobem, ale také s největší úctou.

⁴⁹ viz *Dějiny fotografie* (pozn. 43), s. 398-399.

obr. 11 Ivan Pinkava, Ecco la Luce!, 1996
(Pinkava, 2009)

obr. 12 Ivan Pinkava, Kain a Abel, 1998
(Pinkava, 2009)

obr. 13 Ivan Pinkava, Pieta, 1996
(Pinkava, 2009)

Také u Pavla Máry můžeme najít tuto tematiku. Podobně jako Ivan Pinkava aktualizuje křesťanství například ve svých pracích Madony '99 [14] nebo v díle Roušky [15].⁵⁰

⁵⁰ Petra Hajdúchová, *Náboženství ve fotografii - Křesťanské motivy v české fotografii* (bakalářská práce), Ústav reklamní fotografie a grafiky, FMKUTB, Zlín 2010, [online].

obr. 14 Pavel Mára, Madony '99, 1999
(Hajdúchová, 2010)

obr. 15 Pavel Mára, Roušky, 1989,
fotografie na plátně
(Hajdúchová, 2010)

6. Vlastní práce

U fotografií je důležitá i obsahová stránka, v tomto případě pro mě byla inspirací Bible. Písmo svaté. Boží slovo. Kniha všech knih. Cíl kritiky? Na toto boží slovo se lidé od jejího vzniku dívají pořád stejně. Je to autorita všech autorit, fenomén. Ale co když se na ni někdo podívá jinak, novým pohledem? Bude zatracen nebo lidé přijmou jeho nový pohled, dovolí mu "zpochybnit" tuto autoritu? V tomto případě jsem tím člověkem já. Mým cílem není přímo zpochybnout nebo zatracovat, k bibli mám úctu, beru ji jako výjimečnou knihu, ale možná jen ze zvyku, který přetrvává od jejího vzniku. Chci se na tuto autoritu podívat svým vlastním pohledem, z jiných úhlů, které by si možná věřící člověk ani nepřipustil. A nejen na bibli, ale také na křesťanství jako takové. Co mě k tomu vedlo? Zvyk, možná nehezky, o všem pochybovat, nepřijímat věci jako danost.

6.1. Geneze souboru Boření mýtů

Mé fotografie nevznikly v intervalu například jednoho měsíce, předcházelo jim mnohaměsíční tříbení myšlenek, zaobírání se tématem a literaturou a intenzivní přemýšlení. I když jde pouze o fotografie, tyto měsíce mě také posunuly dál, dopředu v nahlížení na život, jeho podstatu. Šlo totiž především o neustálé zabývání se tématem náboženství, kdy byla mou inspirací již zmíněná bible. Ta mě "dovedla" také k první fotografii s názvem Homosexuálové čtou taky bibli. Téma se vztahuje k současné problematice a diskuzím a ne příliš tolerantnímu přístupu k homosexuálům. Já se stavím na stranu homosexuálů, protože si myslím, že sexuální orientace je věc každého a nikdo by za ni neměl být diskriminován. Také tato fotografie poukazuje k celkové tematice mé bakalářské práce, to je, jak už jsem zmínila, pohled na autoritu bible - křesťanství z jiného úhlu. Někdy se zvolené téma nebo mé myšlenky můžou zdát provokativní. Tomuto "narčení" se nebráním, ale rozhodně nechci mou práci nikoho urazit, rozhořčit či dotknout se. Chci pouze nabídnout mé názory, možná i nové pohledy.

Z bible vychází i další fotografie. Nese název Plast jsi a v plast se obrátíš. Je to aktualizace výroku Hospodina Boha, který mluví k Adamovi: "*V potu své tváře budeš jíst svůj chléb, dokud se nevrátíš do země, neboť z ní pocházíš: Prach jsi a v prach se obrátíš!*"

Gn 3: 19. Na fotografii můžeme vidět plastovou Pannu Marii, která leží na barevných slámkách. Poselství této fotografii je tedy jasné a zřetelné.

Tato plastová postava se objevuje i na dalších snímcích. Jeden vychází ze slavného citátu Immanuela Kanta "... *Hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně*", kdy se nad figurkou Panny Marie vznáší "panenská jablíčka". Je to reakce na nešťastné křesťanské dogma, které říká, že Marie porodila syna bez jakéhokoliv poskvrnění. Jde o to, že spojení vyfotografovaného a tohoto citátu je jakousi absurditou - pokud v sobě bude mít Marie mravní zákon a bude chtít žít ve vší počestnosti, nemůže porodit syna.

Poslední fotografie s touto figurkou nereaguje na žádné nezpochybnitelné pravdy. Jde pouze o žánrový obrázek zařaditelný k tématu křesťanství.

Další fotografie, která vychází tak trochu z bible, nese název Zjevení (mého milého) Jana. Když jsem narazila na tuto část Nového zákona, pousmála jsem se a řekla si, že já jsem vlastně zjevením (mého milého) Jana. A tak vznikla tato práce, vyfotila jsem se jako zjevení tak, jak si představuju, že by se mohlo odehrávat. Fotografie mně přišla zajímavá, proto jsem se rozhodla, že nebude vadit, když ji zařadím mezi své ostatní práce, které jsou označeny jako aranžované zátiší.

Velmi oblíbeným tématem ve všech historických epochách je stvoření ženy z Adamova žebra. I já jsem si vybrala tento příběh a pojala ho jako Kouzlo, kterak se z hromady sádla a jednoho žebra stala žena. Všichni jistě máme zkušenost se stížnostmi žen, které se neustále ptají, jestli nejsou tlusté. Nabyla jsem dojmu, že právě takovéto zobrazení může být docela zábavné. Východiskem byl opět úryvek z bible. "... *Adam tedy pojmenoval všechny dobytek, nebeské ptactvo i všechnu polní zvěř. Pro Adama se ale nenašla rovnocenná opora. Hospodin Bůh tedy na Adama přivedl hluboký spánek. Když usnul, vzal jedno z jeho žeber a zaplnil to místo tělem. Z onoho žebra, které vzal z Adama, pak Hospodin Bůh vytvořil ženu a přivedl ji k Adamovi. Adam tenkrát řekl: To je konečně ona, kost z mých kostí, tělo z mého těla! Bude se nazývat manželkou, neboť je vzata z manžela!*" Gn 2: 20-23.

Zbylé práce vychází z mých nápadů a názorů na problematiku křesťanství. Na jedné z nich je zachycen andělíček a čert - dva protiklady podle křesťanského učení. Podle mého názoru to ale takové protiklady nejsou. Z jejího názvu je můj názor jasně čitelný, fotografie se jmenuje Zvítězí zlo nad zlem nebo nevkus nad nevkusem? Zabrousila jsem zde i do oblasti estetiky, konkrétně kýče. Spousta lidí má názor, že umění a výzdoba v křesťanských svatostáncích je nevkusná. A nejen ta, i pamětní předměty, které jsou prodávány na poutních místech. Dokládají to i postavičky na fotografii.

Andělíčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku. Tuto krátkou modlitbičku jsem ilustrovala a svou fotografií vlastně i okomentovala na dalším snímku. Ten, kdo někoho opatruje, hlídá ho, bývá často bodyguard. Tato osoba by měla být mohutná a silná, aby se účel sešel s účinkem. Tito lidé mívají také tetování a neměli by vypadat jako neviňátka. Proto má můj andělíček na rameni "vytetovanou" kotvu a "z nevyspání" kruhy pod očima. Čeká, než si ho majitel zavolá na pomoc.

Lehce dekadentně má působit fotografie s jednoduchým názvem Moucha. Jde o lyrické zobrazení ukřižovaných květů růží, na které se přišla podívat moucha, která byla také zapíchnuta. Tato práce se nevyjadřuje k tématu jako ty ostatní, jde o náladové vyobrazení.

Jak jsem již zmínila v mé práci, v kapitole náboženství, křesťanství mělo v minulosti velké cíle. Učenci pořádali misie do různých částí Evropy, Afriky i Asie. Další fotografie ukazuje, jak by mohla taková Misie na východ posvěcená holubicí míru vypadat dnes. Misionář Nový zákon zabalí do fólie, zásilku opatří razítkem Handle with care - Zacházej s tím opatrně a nechá ji posvětit od holubice míru (který je v dnešní době velmi aktuálním tématem).

Když jsem v průběhu své tvorby přemýšlela o Ježíši Kristu a jeho životě, vyvstala v mé mysli otázka, zda by Ježíš Kristus rád chodil na kolotoče, pokud by měl možnost? Jestli by dokázal být hravý a tato vymoženost ho potěšila? Tyto otázky ilustruje poslední fotografie.

7. Závěr

Už výběr tématu mé práce sliboval mnohé. A očekávání se naplnilo. Studium citované literatury mně otevřelo nové obzory, pomohlo vyjasnit si některé existencionální otázky a celkově mě obohatilo a motivovalo k dalším úvahám.

Pod pojmem aranžované zátiší si mnoho lidí jistě představuje tradiční malířské či kreslířské techniky a nemají ani pojetí, jak je tento umělecký žánr rozmanitý a tvárný a že zátiší se může realizovat v různých souvislostech. Doufám, že jsem mou prací přispěla ke zboření jistých mýtů jak ve fotografii, tak třeba i v problematice křesťanství.

8. Resumé

Already choose the topic of this paper promised much. And my expectations were fulfilled. The study cited literature opened new horizons for me, it helped clarify some existential questions, and generally enriched and motivated me to further reflection.

The term still life arranged many people certainly represents a traditional painting and drawing techniques and have no concept of how this artistic genre diverse and flexible and still life that can be realized in different contexts. I hope that my work has contributed to the destruction of certain myths, both in photography and even in Christianity issue.

Seznam použité literatury

A) Knihy

1) Jaroslav Anděl. Proměny názoru na fotografii, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

43) *Dějiny fotografie. Od roku 1839 do současnosti*, Praha 2010.

13) Antonín Dufek, Současná československá fotografie ze sbírek Moravské galerie v Brně, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

34) Dinesh D'Souza, *Křesťanství a ateismus úplně jinak*, Praha 2009.

39) Pavel Filipi, *Církev a církve. Kapitoly z ekumenické eklesiologie*, Brno 2000.

Alexandr Flek, *Bible: překlad 21. století*, Praha 2009.

4) Štěpán Grygar, *Konceptuální umění a fotografie*, Praha 2004.

50) Petra Hajdůchová, *Náboženství ve fotografii - Křesťanské motivy v české fotografii* (bakalářská práce), Ústav reklamní fotografie a grafiky, FMKUTB, Zlín 2010, [online].

24) Tomáš Chorý, Vybrané kapitoly z typografie, in: *Škola muzejní pedagogiky*, Olomouc 2007, [online].

36) Miroslav Jodl, *Proměny křesťanství*, Praha 2005.

22) Sarah Kentová, *Umění zblízka - kompozice*, Bratislava 1996.

20) Vladan Krumpal, *Úvod do oboru fotografie*, 2010, [online].

28) Hans Küng, *Po stopách světových náboženství*, Brno 2006.

18) Daniela Mrázková, *Cesty československé fotografie: Vyprávění o historii čs. fotografie prostřednictvím životních a tvůrčích osudů vybraných osobností a mezních vývojových okamžiků*, Praha 1989.

14) Miroslav Myška, *Světlo a osvětlení v digitální fotografii*, Brno 2008.

11) José M. Parramón, *Jak malovat zátiší*, Praha 2001.

5) Bořek Sousedík, Fotografie versus divák - problém vnímání fotografického obrazu, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

12) Jiří Švestka, Fotografie a problematika uměleckého výrazu, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

2) Michael Třeštík. *Umění vnímat umění*, Praha 2011.

Petr Vaňous, *Ivan Pinkava*, Praha 2009.

6) Miroslav Vojtěchovský, Vývoj československé teorie fotografie 20. století, in: *Česká fotografie 1938-2000 v recenzích, textech, dokumentech*, Hranice 2010.

27) Josef Wolf, *Člověk ve světě náboženství*, Praha 1992.

B) Internetové zdroje

30) Radka Kvačková, *Náboženství skomírá, teologie nikoliv*, Lidovky,
[http://www.lidovky.cz/nabozenstvi-skomira-teologie-nikoliv-dxo-
/ln_veda.asp?c=A111220_082822_ln_veda_kim](http://www.lidovky.cz/nabozenstvi-skomira-teologie-nikoliv-dxo-/ln_veda.asp?c=A111220_082822_ln_veda_kim), vyhledáno 9. 3. 2012.

David LaChapelle, <http://www.davidlachapelle.com/series/museum/>, vyhledáno 26. 3. 2012.

21) Roman Pihan, *Dynamický rozsah (kontrast) scény*, FotoRoman,
http://fotoroman.cz/techniques2/exposure_contrast.htm, vyhledáno 26. 3. 2012.

Seznam obrázků

<i>Obr. 1 Cromerův amatér, Zátíší s vázou a květinami, kolem 1850, daguerrotypie, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>17</i>
<i>obr. 2 Louis Ducos Du Hauron, Zátíší s kohoutem, asi 1869-1879, třibarevný karbonový diapositiv, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>17</i>
<i>obr. 3 Francis Bruguière, Abstract Study #7, kolem 1930, kopie na stříbrné želatině, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>18</i>
<i>obr. 4 Anna Atkinsová, Carix, kolem 1850, kyanotypie, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>19</i>
<i>obr. 5 Harry Callahan, Detroit, kolem 1947, kopie na stříbrné želatině, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>19</i>
<i>obr. 6 Ivan Pinkava, Bez názvu, 2008.....</i>	<i>19</i>
<i>obr. 7 David LaChapelle, Po potopě - socha, 2007.....</i>	<i>20</i>
<i>obr. 8 David LaChapelle, Po potopě - muzeum, 2007.....</i>	<i>20</i>
<i>obr. 9 Gabriel Harrison, Dětský spasitel nesoucí kříž, 1850, daguerrotypie, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>21</i>
<i>obr. 10 Frederick Holland Day, Sedm posledních slov, 1898, platinotisk, The George Eastman House Collection.....</i>	<i>21</i>
<i>obr. 11 Ivan Pinkava, Ecco la Luce!, 1996.....</i>	<i>22</i>
<i>obr. 12 Ivan Pinkava, Kain a Abel, 1998.....</i>	<i>22</i>
<i>obr. 13 Ivan Pinkava, Pieta, 1996.....</i>	<i>22</i>
<i>obr. 14 Pavel Mára, Madony '99, 1999.....</i>	<i>23</i>
<i>obr. 15 Pavel Mára, Roušky, 1989, fotografie na plátně.....</i>	<i>23</i>

Obrazová příloha

Soubor fotografií: **Boření mýtů**

Autor: **Barbora Ilčíková**

digitální tisk

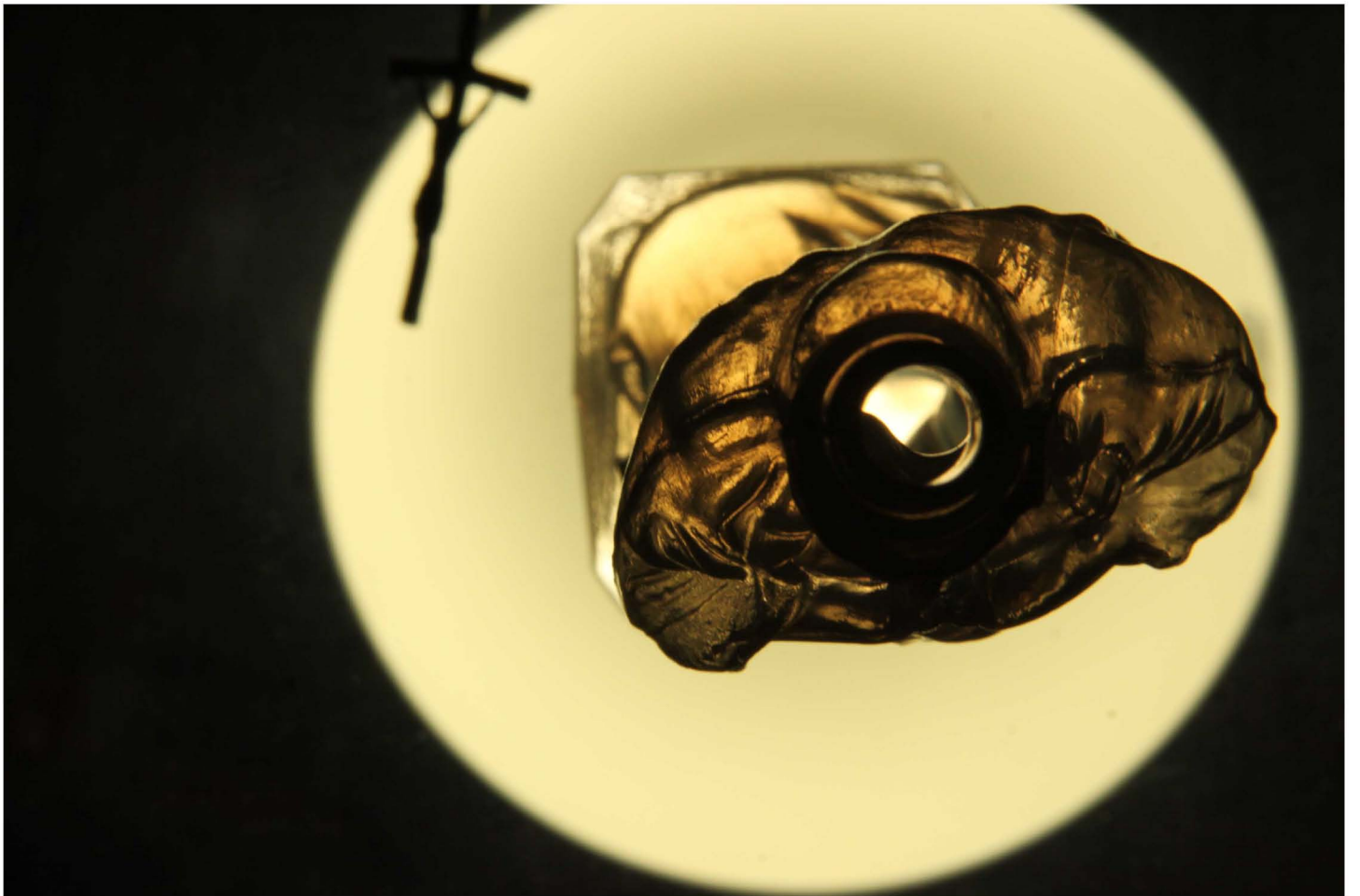
Zvítězí zlo nad zlem nebo nevkus nad nevkusem?, 2011, 111,76x167,64 cm

Andělčku, můj strážníčku, opatruj mi mou dušičku, 2012, 111,76x167,64 cm

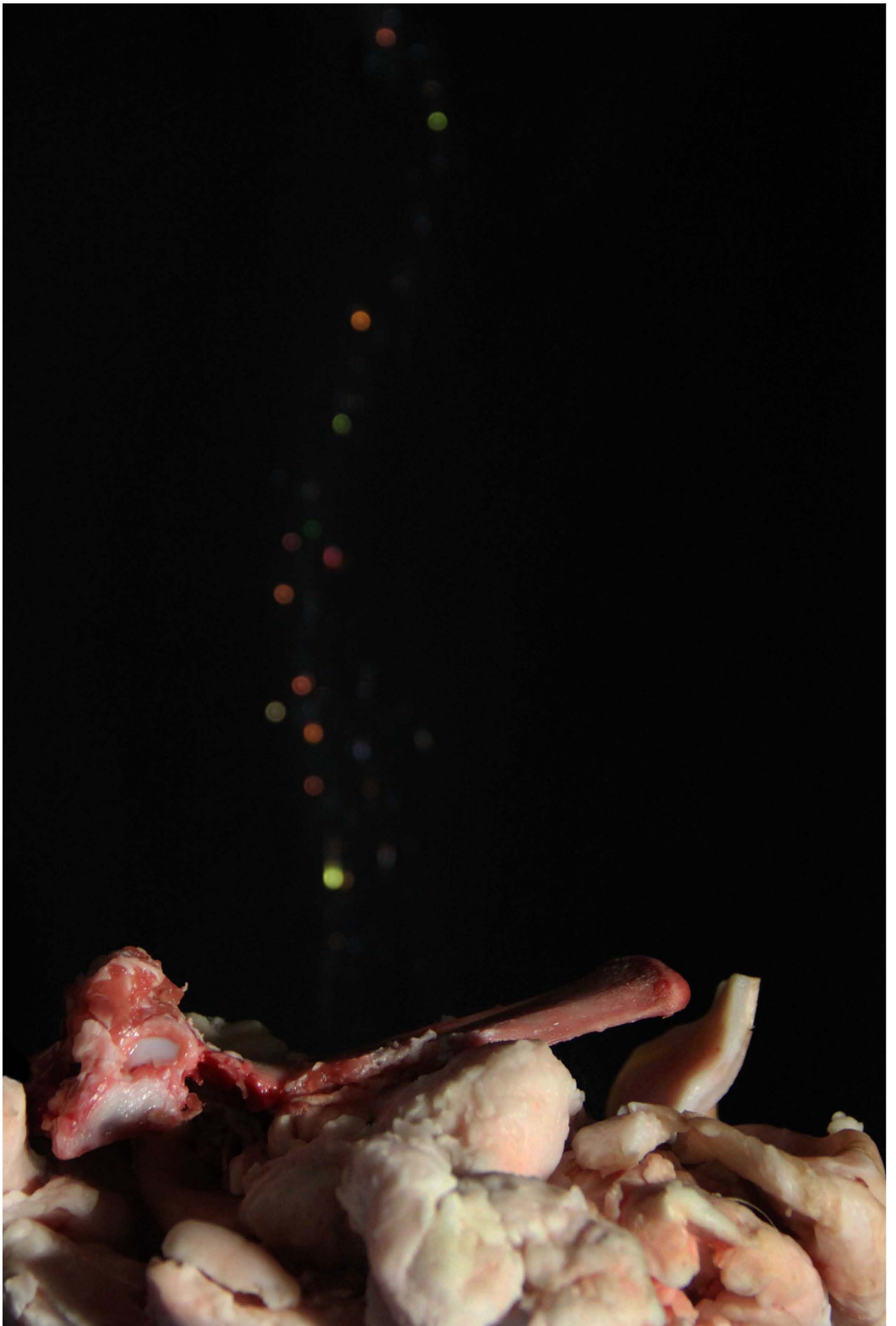

Hvězdné nebe nade mnou a mravní zákon ve mně, 2011, 111,76x167,64 cm

Plast jsi a v plast se obrátíš, 2012, 111,76x167,64 cm

Kouzlo, kterak se z hromady sádla a jednoho žebra stala žena, 2012, 111,76x167,64 cm

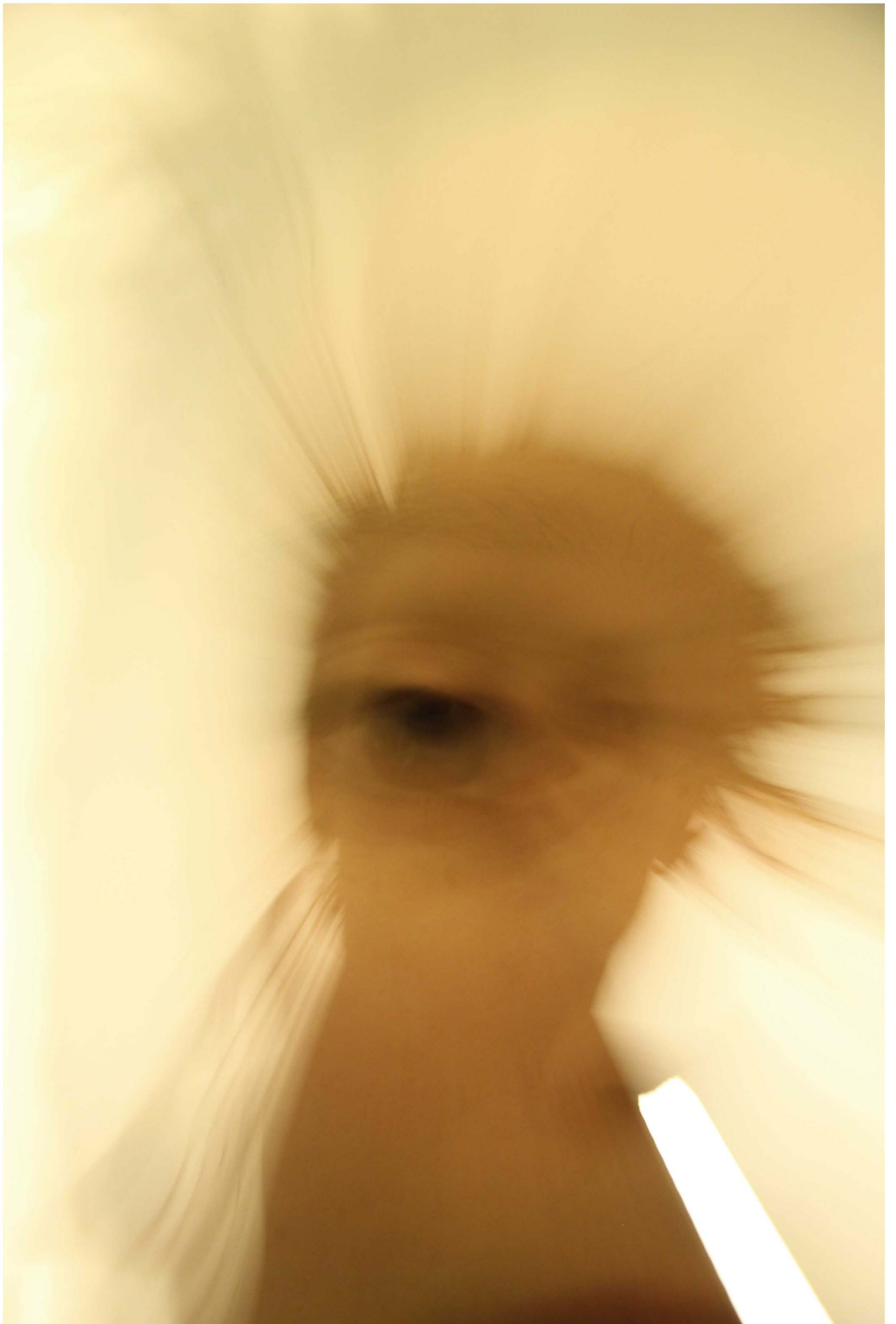
Moucha, 2012, 34,54x46,06 cm

Chodil by rád Ježíš Kristus na kolotoče?, 2012, 111,76x167,64 cm

Misie na východ posväcená holubicí míru, 2011, 111,76x167,64 cm

Zjevení (mého milého) Jana, 2012, 111,76x167,64 cm

ANOTACE

Jméno a příjmení:	Barbora Ilčíková
Katedra nebo ústav:	Katedra výtvarné výchovy
Vedoucí práce:	Ing. Petr Zatloukal
Rok obhajoby:	2012

Název práce:	Aranžované zátiší - Boření mýtů
Název v angličtině:	Still life arranged - Breaking down the myths
Anotace práce:	Teoretická část práce se zabývá pojmy jako je fotografie, zátiší a vším, co k němu patří. Dále také problematikou náboženství a křesťanství, ke které se vyjadřuji. Praktická část obsahuje soubor fotografií, které odráží mé názory na toto téma.
Klíčová slova:	Aranžovaná fotografie, zátiší, náboženství, křesťanství, ateismus, boření mýtů
Anotace v angličtině:	The theoretical part deals with terms such as photographs, still life and everything that belongs to it. It also deals with issues of religion and Christianity, which I comment. The practical part contains a collection of photographs that reflects my views on this subject.
Klíčová slova v angličtině:	Arranged photo, still life, religion, Christianity, atheism, breaking down the myths
Přílohy vázané v práci:	Soubor fotografií Boření mýtů
Rozsah práce:	33 s.
Jazyk práce:	Čeština